

Šmarnice 2020

Marjeta Cerar: Največji dar

12. maj: SMUČANJE

Med novoletnimi počitnicami sta babi in dedi Polono in druge vnuke za tri dni odpeljala na vikend na Dolenjsko. Tam so obiskali sosedo Micko, ki je res posebna gospa. Ne samo, da peče najboljše piškote, tudi njene zgodbe so tako zanimive!! Otrokom je povedala zgodbo o posebni molitvi, ki jo je naučila babica in jo po tolikih letih še vedno zna. Rekla je: »Vsaka molitev je zaklad, ki se nabira v nebesih. Še posebej molitev k Mariji.«

Po novoletnih počitnicah smo spet sedli v šolske klopi in komaj čakali, da se bodo začele zimске počitnice. Vmes smo seveda imeli kup testov in spraševanj in domačih nalog in vsega, kar je povezano s šolo.

Med zimskimi počitnicami smo šli smučat v Krajsko Goro. Dopoldne smo smučali, popoldne pa smo se sprehajali po vasi in počeli vragolije na snegu. Dva večera smo se odpravili tudi na nočno smuko. En dan smo preživel na Svetih Višarjah.

»Mami, kje si že rekla, da sta bila z očkom, preden sem se rodil? Kam sta šla? Na katero goro?« je vprašal Maks.

»Na Svete Višarje.«

»To je tukaj nekje blizu, a ne?«

»Ja.«

»Gremo lahko jutri tja?«

»Seveda, lahko. Lahko gremo tja tudi smučat.«

»O, super. Ja, pojdimo tja!« smo se strinjali tudi drugi.

Zjutraj smo sedli v avto in se odpeljali proti Višarjam. Pot ni bila dolga. Smučanje tam je bilo res super. Proge so dolge in razgibane. Pa še več snega je bilo kot pri nas. Bil je lep, jasen dan in po kosilu smo si privoščili sončenje na snežni plaži. Ker Maks ne more biti pri miru, je odšel do cerkvice. Hotel je videti Marijo, ki je mami izpolnila veliko željo. Šla sem z njim, ker je to zanimalo tudi mene. Ko sva se že malo oddaljila od staršev, sta za nama pritekla še Jaka in Lučka. Tako smo vsi štirje šli v cerkev kar sami od sebe, brez pregovarjanja in prepiranja. Velik dosežek za nas.

Ko smo vstopili v cerkev, smo bili presenečeni, kako je majhna in prijetna. Usedli smo se na klopi in bili čisto tiho. Mislim, da smo vsi opazovali Marijin kip.

Potem je Jaka rekel: »Pojdimo ven, zebe me.«

Šli smo ven, še prej pa smo vsi štirje lepo pokleknili. Zunaj za cerkvijo smo našli hrib, pa katerem smo se sankali. Ko smo se vrnili k mami in očku, ju je že kar malo skrbelo, kje smo.

»Kje pa ste bili?« nas je strogo vprašal očka.

»Šli smo v cerkev pogledat Marijo, ki vama je izpolnila željo,« je rekla Lučka.

Očka in mama sta se spogledala, drug drugemu pokimala in nam zaupala skrivnost.

»Kmalu boste dobili sestrico ali bratca.«

Jaka je ob teh besedah zavriskal in rekel:

»Sem vama rekel, da bomo imeli še enega dojenčka.«

Po tednu smučanja, smo se vrnili domov. Vsi veseli smo babici in dedku razlagali, da bomo dobili dojenčka in da smo videli Marijo, ki je očku in mami izpolnila željo, da smo veliko smučali in da smo Ob vsem govorjenju se je babi ustavila le pri besedah o dojenčku. Bila je zelo vesela in je še enkrat ponovila besede, ki jih je izrekla za božič: »Vsak otrok v hišo prinese blagoslov, » ter objela mami in očka.

Naloga:

Zahvali se Bogu za svojo družino.

Sveta Marija - prosi za nas!

Sveti Leopold Mandić - prosi za nas!